

Znane postacie

	Znane postacie wywodzące się z Koniecpola	
Pobog - herb Koniecpolskich		Pilawa - herb Potockich

Jan Koniecpolski zwany Tazką

Syn Jakuba Koniecpolskiego, brat Przedbora z Koniecpola. To Jan Tazka w imieniu Przedbora z Koniecpola odebrał od króla Polski Władysława Warneńczyka akt lokacyjny miasta Koniecpola.

Dzięki matce Konstancji, wychowawczyni królewiczów Władysława i Kazimierza był on od dzieciństwa związany z dworem królewskim.

W 1428 roku został starostą lełowskim, a już w 1430 roku zajmował się na dworze królewskim kancelarią. Następnie, dzięki poparciu biskupa krakowskiego, został - Kanclerzem Koronnym.

Jan Tazka na dworze królewskim zajmował się posłowaniem. To on posłował w Budzie w sprawie osadzenia na tronie węgierskim - Władysława zwanego później Warneńczykiem.

W 1444 roku wyruszył na wojnę z Turkami, ale w samej bitwie pod Warną udziału nie brał. Po śmierci Władysława Warneńczyka przyłączył się do stronnictwa Kazimierza Jagiellończyka.

W latach następnych brał czynny udział w przygotowaniach do wojny 13 - letniej z Krzyżakami. Między innymi w 1454 roku stał na czele poselstwa składającego na ręce króla Kazimierza Jagiellończyka akt poddający Prusy pod opiekę polską.

Po oskarżeniu przez Jana Długosza o przegraną pod Chojnicami, Koniecpolski wycofał się z dworu i 26 marca 1455 roku zmarł. Pochowany został w swoim majątku w Wielgomłynach.

Aleksander Koniecpolski

Ojciec hetmana Stanisława Koniecpolskiego. Z jego inicjatywy został wybudowany w Koniecpolu zamek murowany, siedziba rodu Koniecpolskich.

Życie Aleksandra Koniecpolskiego związane było z wojskiem. Pierwsze swe doświadczenia wojenne zdobył on w wojnie z Tatarami. W 1579 roku zaciągnął się do służby królewskiej ze stukonną rotą husarską, a w 1580 roku w oddziale Jana Zamoyskiego wziął udział w walkach o Wileż i Wielkie Łuki. W latach 1580 - 1581 uczestniczył w wyprawie na Psków w czasie wojny moskiewskiej. W latach 1601 - 1602 podczas wyprawy do Inflant Koniecpolski stanął na czele stukonnej rotę husarskiej, a ponadto wystawił na swój koszt rotę złożoną z 200 ludzi.

Za zasługi dla kraju i króla Aleksander Koniecpolski został sownie wynagrodzony przez monarchę, dzięki czemu powiększył swój majątek ziemski.

Zmarł 5 listopada 1609 roku i pochowany został w Koniecpolu.

Stanisław Koniecpolski

Najznamienitsza i najbardziej znana postać wywodząca się w Koniecpolu. Urodził się w 1593 lub 1594 roku w Koniecpolu. Karierę wojskową rozpoczął od wyprawy pod Smoleńsk w 1610 roku. Tam zginął jego brat - Przedbór. W 1615 roku podczas stacjonowania na Ukrainie pod komendą Stanisława Żółkiewskiego, pozyskał akceptację dowódcy i w tym samym roku ożenił się z jego córką - Katarzyną. Małżeństwo to trwało zaledwie półtora roku, gdyż Katarzyna zmarła podczas porodu wraz z synem Andrzejem. Pochowano ich w Koniecpolu.

W kwietniu 1618 roku Koniecpolski otrzymał buławę hetmańską, zostając w wieku 25 lat hetmanem polnym.

W 1620 roku w bitwie pod Cecorą dostał się do niewoli, gdzie przebywał do roku 1623. Dwa lata później brał udział w walkach z Kozakami, zmuszając ich uległości względem Polski.

W 1625 roku ruszył na następną wyprawę - przeciwko Szwedom. Po wyprawie szwedzkiej Koniecpolski został ponownie skierowany do obrony kresów południowo - wschodnich i stłumienia powstania pod wodzą Tarasa.

W kwietniu 1632 roku na kilka dni przed swą śmiercią król Zygmunt III mianował Stanisława Koniecpolskiego Hetmanem Wielkim Koronnym.

W latach 1633 - 1637 Koniecpolski zaangażowany był w sprawy kozacko - tatarskie, spędzając swój czas na kresach. Umarł 11 marca 1646 roku i pochowany został w swym majątku w Brodach na Ukrainie.

Jan Aleksander Koniecpolski

Był synem Krzysztofa Koniecpolskiego, młodszego brata Stanisława Koniecpolskiego.

W historii Koniecpola zapisał się jako założyciel Misji Jezuickiej na terenie miasta. Pierwotnie w Koniecpolu miało powstać Kolegium Jezuickie i szkoła dla ćwiczeń młodzieży szlacheckiej. Plany takie miał sam hetman Stanisław Koniecpolski, jednak w 1646 roku pokrzyżowała je śmierć. Spełniając wolę stryja, Jan Aleksander Koniecpolski w 1716 roku ufundował Misję Jezuicką, która miała być przyłączona do Kolegium Piotrowskiego. W sprawy tworzenia Misji zaangażowała się także żona Jana Aleksandra - Elżbieta Rzewulska, która dla ratowania Misji po śmierci męża wniosła skargę na prymasa Polski Stanisława Szembeka do papieża Klemensa XI.

Misja Jezuicka przetrwała w Koniecpolu do roku 1713.

Hrabia Aleksander Potocki

Założyciel linii chrząstowskiej. Urodził się w 1756 roku. 21 września 1778 roku ożenił się z córką wojewody malborskiego - Teresą Czapską, która wniosła w posagu dobra koniecpolskie i chrząstowskie wraz z przyległościami.

Od 1785 roku Aleksander Potocki zajął się działalnością polityczną. W czasach Konstytucji 3-go Maja był członkiem Zgromadzenia Przyjaciół Konstytucji Rządowej. W okresie Targowicy odmówił złożenia przysięgi i był przeciwnikiem usuwania urzędników. Od 1793 roku rozpoczął pracę w Komisji Likwidacyjnej banków warszawskich jako jeden z komisarzy polskich. W czasie działalności w komisjach cieszył się Potocki dużym uznaniem swych wierzycieli, sumiennie wykonując swoje obowiązki. Od 1801 roku rozpoczął działalność w Towarzystwie Przyjaciół Nauki, zostając jego członkiem. W TPN specjalizował się w rolnictwie.

Po utworzeniu Księstwa Warszawskiego hr. Aleksander Potocki wszedł do powołanej przez Napoleona Komisji Rządzącej i otrzymał nominację na stanowisko Ministra Policji Księstwa Warszawskiego. Był także członkiem Izby Edukacyjnej. W 1810 roku Potocki otrzymał nominację na Prezesa Towarzystwa Rolniczego.

Po krytyce aparatu administracyjnego Księstwa Warszawskiego wyrażonej zbyt jawnie Aleksander Potocki zmuszony został do podania się do dymisji. Osiadł potem w Chrząstowie, gdzie zmarł 10 maja 1812 roku.